

Klima- og Miljødepartementet
Postboks 8013 Dep

0030 OSLO

Vår ref:
17/6545-8-LAAR

L.nr.
28621/17

Arkiv:
K70 &13

Deres ref:

Dato:
07.12.2017

HØRINGSUTTALELSE - FORSLAG TIL ENDRINGER I VANNFORSKRIFTEN OG NATURMANGFOLDLOVEN

Grong formannskap har i møte den 28.11.2017 behandlet sak 154/17 og fattet slikt vedtak:

Grong formannskaps vedtak:

Enstemmig vedtatt som rådmannens forslag til vedtak:

Grong formannskap har vurdert høringsforslaget og har følgende uttalelse:

1. Dagens organisering sikrer politisk forankring, engasjerte lokalsamfunn og aktiv deltakelse fra berørte parter. Dette er viktig for å oppnå vannforskriftens mål. Vi ser det kan være utfordrende når det nå legges opp til en sterkere statlig styring av vannforvaltningen.
2. En frakopling av vannforvaltningsarbeidet fra plan- og bygningsloven er uheldig. Plan- og bygningsloven er et godt egnet redskap som balanserer økonomiske, sosiale og miljømessige hensyn for samfunnets samlede behov. Planprosessene er demokratiske, og sikrer at alle berørte parter deltar aktivt både i planfase og planoppfølging.
3. Formannskapet ser det kan være en effektiviseringsgevinst av høringsforslaget, men vi mener dette også vil kunne slå uheldig ut i en demokratisk kontekst. Det er viktig at departementene vurderer konsekvensene av dette nærmere.
4. En del av begrunnelsen for endring i vannforskriften er at det i de neste planperiodene kun skal foretas mindre endringer av eksisterende planer. Grong kommune er bekymret for at det nå legges opp til et for lavt ambisjonsnivå når det kommer til måloppnåelse for vannressursene våre.
5. Det vil svekke arbeidet at vannregionutvalget ikke lenger skal være en lovfestet samordningsarena regionalt. Ved å fjerne denne samordningsarenaen er det en risiko for at vannforvaltningsarbeidet blir mer sektorisert og fragmentert, mens målet er helhetlige sektorovergripende planer.
6. Det er uheldig at plan- og bygningslovens hjemmel om at statlige etater og kommunene har rett og plikt til å delta i planleggingen bortfaller. Vannregionmyndigheten er bekymret for at mindre delaktighet og eierskap til vannforvaltningsplanene kan føre til dårligere oppnåelse av vannforskriftens mål.
7. Vannområdene har etablert velfungerende samarbeidsformer som er viktige å videreføre. For å sikre fortsatt lokal forankring i vannområdene må staten gå inn med økt og forutsigbar

finansiering av vannområdenes drift. Det er vesentlig for det videre arbeidet at den etablerte regionale og lokale kompetansen beholdes.

8. Dersom vannforskriften skal endres bør den inneholde en overgangsbestemmelse som klargjør virkningen av de vedtatte vannforvaltningsplanene ved ikrafttredelse av ny forskrift.

Dette til Deres orientering.

Med hilsen

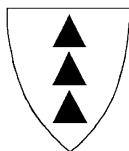
Lars Arnesen
avdelingsleder

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen underskrift

Vedlegg:

Kopi:

Klageinstans

Grong kommune

Melding om rett til å klage over forvaltningsvedtak

(Forvaltningsloven § 27 tredje ledd)

Mottaker (navn og adresse)	Dato	Klageretten gjelder
Klima- og Miljødepartementet Postboks 8013 Dep 0030 OSLO	07.12.2017	Vedtak fattet av Grong formannskap Sak nr: 154/17 HØRINGSUTTALELSE - FORSLAG TIL ENDRINGER I VANNFORSKRIFTEN OG NATURMANGFOLDLOVEN

Denne meldingen gir viktige opplysninger hvis De ønsker å klage over vedtak De har fått underretning om.

Klagerett	De har rett til å klage over vedtaket.
Hvem kan De klage til —	De kan klage til klageinstansen, men klagen skal først sendes til avsender av denne meldingen. Hvis ikke dette organet endrer sitt vedtak som følge av klagen, vil den bli sendt videre til klageinstansen for avgjørelse.
Frist til å klage	Klagefristen er <i>3 uker</i> fra den dag dette brevet kom fram. Det er tilstrekkelig at klagen er postlagt innen fristen løper ut. Dersom De klager så sent at det kan være uklart for oss om De har klaget i rett tid, bes De oppgi når denne meldingen kom fram. Dersom klagen blir sendt for sent, er det adgang til å se bort fra den. Om De har særlig grunn til det, kan De likevel søke om å få forlenget klagefristen. De bør da i tilfelle nevne grunnen til forsinkelsen.
Rett til å kreve begrunnelse	Dersom De ikke allerede har fått begrunnelse for vedtaket, kan De sette fram krav om å få det. Slikt krav må settes fram i løpet av klagefristen. Klagefristen blir i så fall avbrutt, og ny frist begynner å løpe fra det tidspunkt De mottar begrunnelsen.
Klagens innhold	Klagen skal nevne det vedtak det klages over, og den eller de endringer som ønskes. De bør også nevne Deres begrunnelse for å klage og eventuelle andre opplysninger som kan ha betydning for vurderingen av klagen. Klagen må undertegnes.
Utsetting av vedtak	Selv om De har klagerett, kan vedtaket vanligvis gjennomføres straks. De har imidlertid adgang til å søke om å få utsatt iverksettingen av vedtaket inntil klagefristen er ute eller klagen er avgjort.
Rett til å se sakens dokumenter og til å kreve veiledning	Med visse begrensninger har De rett til å se dokumentene i saken. De må i tilfelle vende Dem til det forvaltningsorgan som har sendt denne meldingen. Der kan De også få nærmere veiledning om adgangen til å klage, om framgangsmåten ved klage og om reglene for saksbehandlingen ellers.
Kostnader ved klagesaken	De kan søke om å få dekket utgifter til nødvendig advokatbistand etter reglene om fritt rettsråd. Her gjelder imidlertid normalt visse inntekts- og formuegrenser. Fylkesmannens kontor eller vedkommende advokat kan gi nærmere veiledning. Det er også adgang til å kreve dekning for vesentlige kostnader i forbindelse med klagesaken, f.eks. til advokatbistand. Men normalt er det et vilkår at det organ som har truffet det første vedtaket, har gjort en feil slik at det blir endret. Klageinstansen vil om nødvendig orientere Dem om retten til å kreve slik dekning for sakskostnader.
Klage til Sivilombuds-	Stortingets ombudsmann for forvaltning (Sivilombudsmannen) har ikke adgang til å behandle saker som er avgjort av Kongen i statsråd. Dersom De får Deres klage avgjort i statsråd fordi

mannen

Kongen er klageinstans, kan De derfor ikke senere bringe saken inn for Sivilombudsmannen.

SAMLET SAKSFRAMSTILLING

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Grong formannskap	28.11.2017	154/17

HØRING - FORSLAG TIL ENDRINGER I VANNFORSKRIFTEN OG NATURMANGFOLDLOVEN

Vedlagte dokumenter:

1. Høringsbrev datert Klima og miljødepartementet 05.10.2017
2. Høringsnotat utarbeidet av KLD og OED,

Ikke vedlagte dokumenter:

1. Vannforskriften av 01.01.2007
2. Naturmangfoldloven av 01.07.2009, sist revidert 01.01.2016
3. Regional plan for vannforvaltning i Trøndelag, godkjent av Kongen i statsråd 1. juli 2016

Saksopplysninger:

Bakgrunn:

Grong kommune har i brev datert Klima- og miljødepartementet (KLD) den 05.10.2017 fått oversendt høringsbrev for forslag til endringer i vannforskriften og naturmangfoldloven. Endringene gjelder hovedsakelig organiseringen av vannforvaltningsarbeidet. Høringsfristen er satt til 15.01.2018. Rådmannen fremmer saken for formannskapet med bakgrunn i Grong kommunes rolle som sekretariat i Namsen vannområde. Saken er også oversendt øvrige kommuner i vannområdet for uttalelse.

Vannforskriften

Vannforskriften er den norske implementeringen av EUs vanndirektiv som trådte kraft 1. januar 2007. Forskriften er hjemlet i forurensingsloven, vannressursloven og plan- og bygningsloven. Dette er en samordningsforskrift som gir rammer for vannforvaltningen. Dette forutsetter at alle berørte myndigheter ivaretar målsettinger som fastsettes i regional planlegging, gjennom deltakelse i planarbeidet og etterfølgende håndtering i egne regelverk. Dette skal sikre en helhetlig beskyttelse og bærekraftig bruk av alt vann. I prinsippet er alt vann likeverdig i vannforskriften.

Forskriften forklarer hvordan vi skal arbeide for å sikre og ivareta helhetlig vannforvaltning. Dette utfordrer sektororganiseringen vi har i Norge, og medfører behov for nytenkning og nyorganisering. Linjestyringen fra departementet via direktoratet til underliggende organer er endret med vannforskriften. Vannregionmyndigheten ved fylkeskommunen samkjører i dette arbeidet den regionale og lokale innsatsen, med styringssignaler og deltakelse fra staten ved direktoratene.

Vannregionmyndigheten:

Landet er inndelt i 11 vannregioner, og 11 fylkeskommuner er utpekt som vannregionmyndighet. Oppgavene til vannregionmyndigheten er å være koordinerende og ansvarlig for utarbeidelse av den regionale planen med forslag til målsettinger og tiltak. Involvering av berørte parter fra myndighetsapparatet og øvrige interessenter har stått svært sentralt i arbeidet, ikke minst gjennom kontakt med kommunene for å ivareta lokale hensyn.

Vannregionmyndigheten utøver også en avgjørende samordnings- og mobiliseringsrolle, for å sikre at deltakelse og oppmerksomhet rundt arbeidet kommer på plass. Dette arbeidet prioriteres høyt, og fungerer som en støtte for forvaltningen og interessenter i regionene.

For Trøndelag vannregion fungerer Sør-Trøndelag fylkeskommune som vannregionmyndighet, med Jan Bojer Vindheim som leder. Fylkestinget er planmyndighet for vannregionen.

Vannområdene

Vannforskriften skal sikre en helhetlig forvaltning av vannressurser fra fjell til hav. Med bakgrunn i dette er landet inndelt i nedslagsfelt eller vannområder. Disse områdene følger av den naturlige topografien. Vannområdene har generelt blitt organisert som politiske administrative samarbeid kommunalt, der det har blitt tilsatt en koordinator som skal sikre oppfølging av forskriften og den regionale planen. Grong kommune har rollen som koordinator i Namsen vannområde.

Koordinatorene i vannområdene har viktige faglige og koordinerende funksjoner i vannforvaltningsarbeidet. De er tjenesteytende og samordner arbeidet for kommunene som inngår i vannområdet. De legger også til rette for deltakelse i arbeidet fra lokale aktører. Koordinatorene er et viktig bindeledd og kontaktpunkt mellom lokale og regionale myndigheter som NVE, SVV og Fylkesmannen. Dette bidrar til å sikre helhetlige vurderinger og innsats for vannforvaltningen som igjen fremmer gode og hensiktsmessige løsninger.

Kommunen er sektormyndighet på viktige områder, og skal ha en sentral rolle i å utforme mål og tiltak for vannet. Kommunen er «nærmest vannet» og er dermed en viktig arena for lokal medvirkning.

Regional plan for vannforvaltning

Regional plan for vannforvaltning i vannregion Trøndelag ble vedtatt av fylkestingene i Nord- og Sør-Trøndelag i desember 2015, og endelig godkjent av Kongen i statsråd 1. juli 2016. Planene med tiltaksprogram er rettskraftige dokumenter for alle etater som berører vann gjennom arbeidet, og fastsatte mål skal nå innen angitt måldato uavhengig av sektor. Planene er gjeldende frem til og med 2021.

De regionale planene er nybrottsarbeid i vannforvaltningen og medfører at alle sektorer skal arbeide mot felles mål. For å utarbeide og eventuelt revidere målene er det avgjørende med deltakelse i nærheten til vannet. Vannområdene og kommunene spiller derfor en svært viktig rolle i dette arbeidet.

Forslag til endringer i vannforskriften:

KLD skriver i høringsdokumentet at forslag til endringer først og fremst er begrunnet i erfaringene fra arbeidet med gjeldende planer. Utarbeidelse av planer etter plan- og bygningsloven, med utvalgte fylkeskommuner som vannregionmyndigheter, var omfattende, omstendelige og ressurskrevende. For neste planperiode skal det bare skje en revurdering og oppdatering av de vedtatte planene. Dette tilsier en mindre omfattende prosess enn for utarbeidelsen av de første planene. Departementene mener at gjeldende vannforvaltningsplaner best kan forenkles ved at planene ikke lenger vedtas som regionale planer etter plan- og bygningsloven.

Departementene viser til at det i retningslinjene for oppgavefordeling i *Meld. St. 22 (2015-2016) Nye folkevalgte regioner – rolle, struktur og oppgaver* slås fast at staten bør ha ansvaret for oppgaver som gjør krav på sentrale beslutninger, og som forutsetter et nasjonalt helhetsgrep for god oppgaveløsning. Departementene mener at arbeidet etter vannforskriften er et eksempel på en slik oppgave. De viser blant annet til at vannforvaltningsplanene utgjør Norges oppfølging av et EU-direktiv, og at oppnåelse av vannmiljømålene kan få stor betydning for viktige nasjonale interesser som vannkraft, landbruk, drikkevann, miljø, mv.

Ved departementenes vurdering av ny organisering har de kommet frem til at fylkesmennene er best egnet til å lede det regionale arbeidet og koordinere innspill til endringer fra lokale og regionale aktører. Videre mener de at departementene er best egnet til å vurdere lokale og regionale endringsforslag i et nasjonalt perspektiv. I utarbeidelsen av forslaget til endringer i gjeldende planer og tiltaksprogram bør det enkelte direktorat ha et særlig ansvar for å vurdere behovet for endring av miljømål og behov for unntak som angår eget ansvarsområde.

Departementene forventer at de foreslåtte endringene vil gi en betydelig reduksjon i økonomiske og administrative konsekvenser.

Vurdering:

Fjerning av plan- og bygningsloven (PBL) som hjemmelslov

PBL sikrer grunnlaget for å få effektiv samordning av statlige, regionale og kommunale etater. Plan- og bygningsloven ivaretar helhetlige avveininger og prioriteringer, der samfunnets og naturens samlede behov vurderes som resultat av faglig og demokratisk arbeid. Loven sikrer medvirkning for allmennhet, interessegrupper og næringsliv. Den foreslåtte frakoplingen fra plan- og bygningsloven innebærer at vannforvaltningsplanene går fra å være en regional til en statlig plan.

1. Rådmannen mener derfor at vannforvaltningsplanene fortsatt må vedtas som regionale planer etter plan- og bygningsloven. Dette er et felles redskap for å få god balanse mellom økonomiske, sosiale og miljømessige hensyn.
2. Tilførsel av hjemmel i naturmangfoldloven er likevel hensiktsmessig, ikke minst med tanke på kystvann. Denne nye hjemmelen bør tilføyes for å styrke bredden og helheten i arbeidet.

Sektorisering og utfordring av lokaldemokratiet:

I forslaget til ny vannforskrift er den regionale organiseringen av vannforvaltningen ikke fastsatt. Begrunnelsen er at organisering og prosess skal tilpasses hver vannregion og at Fylkesmannen skal kunne utpeke et vannregionutvalg der det er hensiktsmessig. Artikkel 13 i vanddirektivet sier at beslutninger bør treffes så tett som mulig på de steder der vannet brukes eller påvirkes. Det bør derfor legges vekt på tilpasning til regionale og lokale forhold.

Rådmannen mener at høringsforslaget vil føre til en sterkere sektorisering av den helhetlige vannforvaltningen. Dette utfordrer vanddirektivet slik rådmannen vurderer det.

Det ser ikke ut til at departementene har lagt resultatene fra evalueringene til grunn for forslaget til endringer i vannforskriften. I praksis foreslås det at mye av det lokale og regionale arbeidet i forrige planperiode flyttes opp til direktoratsnivå. Rådmannen mener derfor at endringsforslaget utfordrer demokratiprinsippet fordi:

1. Dagens organisering sikrer en «bottom-up» forvaltning.
 - Kommunene er en viktig sektormyndighet med virkemidler innenfor viktige påvirkningsområder som avløp, landbruk og arealbruk.
 - Forslaget innebærer statlig styring og avpolitisering av vannforvaltningen.

- Forslaget innebærer at forvaltningsplanene med miljømål og tiltak vil utformes på direktoratsnivå uten politisk medvirkning.
 - Forslaget innebærer at krav til organisering og prosess fjernes fra vannforskriften og fylkesmannen får bestemme hvordan vannregionen skal organiseres.
2. Kommunene har med plan- og bygningsloven et viktig virkemiddel for å gjennomføre mye av den lokale vannforvaltningen.
 - Vannområder representerer nedbørfelt som kommuner og innbyggere kjenner igjen og kan identifisere seg med.
 - Kommunene er vant til å forholde seg til planprosesser og planer.
 3. Godt vannmiljø er et regionalt og lokalt politikkområde med betydning for samfunnsutviklingen (bolyst, næringsutvikling, reiseliv, folkehelse m.m.)
 4. De som er nærmest vannet bør utforme mål og tiltak for vannet.

Ved rullering av planene vurderer rådmannen det minst ressurskrevende er at nåværende organisering rullerer og oppdaterer vedtatte vannforvaltningsplaner. Rådmannen kan ikke se effektiviseringsgevinsten av høringsforslaget. Det kan virke som den vesentligste endringen er å fjerne den politiske dimensjonen lokalt og regionalt. Dette er uheldig i en demokratisk kontekst.

Vannområdenes viktighet må synliggjøres

En omorganisering av arbeidet etter vannforskriften vil føre til at arbeidet må gås opp på nytt i neste planperiode. Endringene kan føre til usikkerhet som gjør at vi mister kompetanse og kontinuitet i arbeidet med vannforskriften. En klar fordeling av ansvar og oppgaver må inngå i forskriften for å ivareta noenlunde lik gjennomføring av arbeidet i hele landet.

Direktoratsgruppa for vannforskriften kom i 2016 med 12 forbedringsforslag for arbeidet med helhetlig vannforvaltning. Ett av disse var «*harmonisert og stabil koordinering i vannområdene*». Viktigheten av vannområdene er også påpekt i NIBR-rapport 2016:22, der forbedringspunkt 12.5.4 er «*større satsing på arbeidet i vannområdene*». På side 159 kan vi lese: «*Våre funn understreker betydningen av koordinatorstillingene for at vannforvaltningen skal kunne fungere etter intensjonen.*» Fylkeskommunen bidrar til spleiselag om vannområdekoordinatorstillinger i inntil 100% stillinger, gjennom årlige tilskudd over statsbudsjettet. Tilskuddene har de siste årene vært på inntil 250 000 for en 50% stilling, resten kommunale midler.

1. Rådmannen mener at organiseringen av vannregionene må framgå tydelig i forskriften. Vannregionmyndigheten skal ivareta framdrift, planprosess og være planmyndighet i etterkant av vedtatte planer.
2. Fylkesmannens rolle må opprettholdes som faglig ansvarlig, samtidig som de skal sikre tilsyn og utøve myndighet innenfor sine ansvarsområder.
3. Sektormyndighetene må forpliktes til regional deltakelse og oppfordres til vannområdevis deltakelse i samarbeid med vannregionmyndigheten og Fylkesmannen. Oppfølgingen av regional plan må inngå som forpliktelse etter vannforskriften.
4. Det vil svekke arbeidet at det ikke lenger skal være en lovfestet samordningsarena regionalt (vannregionutvalg). Ved å fjerne denne er det fare for at vannforvaltningsarbeidet blir mer sektorisert og fragmentert, mens målet er helhetlige sektorovergripende planer.
5. Vannområdene er en spesielt viktig arena for medvirkning og forming av innsats, og må beskrives som forpliktende samarbeid mellom fylkeskommunen, Fylkesmannen og kommunene som inngår. Vannområdene kan ikke kun beskrives som forslag for samarbeid. Rom for lokale tilpasninger er nødvendige.
6. Arbeidet i vannområdene har generert kunnskap og kompetanse, og etablert velfungerende samarbeidsformer som er viktige å videreføre. For å sikre fortsatt lokal forankring i vannområder må staten gå inn med økt og forutsigbar finansiering av vannområdenes drift.

Det er brukt mye tid og ressurser på å bygge opp kunnskap og kompetanse lokalt og det er vesentlig for det videre arbeidet at denne kompetansen beholdes.

Konklusjon:

Rådmannen vurderer at høringsforslaget vil kunne medføre mer statlig styring og mindre lokaldemokrati i vannforvaltningen. En frakopling av vannforvaltningsarbeidet fra plan- og bygningsloven er uheldig, da plan- og bygningsloven er et godt egnet felles redskap som balanserer økonomiske, sosiale og miljømessige hensyn for samfunnets samlede behov. Planprosessene etter loven er demokratiske, og sikrer alle berørte parter deltakelse både i planfase og planoppfølging.

Kommunene har en viktig rolle i vannforvaltningen og i arbeidet etter vannforskriften, siden kommunene er nærmest både vannet og innbyggerne. Det har både politisk betydning, og det er i allmennhetens interesse at kommunenes engasjement og kunnskap om vann benyttes i vannforvaltningen.

Rådmannen mener det vil kunne svekke vannforvaltningsarbeidet at det ikke lenger skal være en lovfestet samordningsarena regionalt (vannregionutvalg). Ved å fjerne denne er det en risiko for at vannforvaltningsarbeidet blir mer sektorisert og fragmentert, mens målet er helhetlige sektorovergripende planer. Endringen kan gi mindre ambisiøse og forpliktende vannforvaltningsplaner, og medføre risiko for å ikke nå miljømålene slik de er vedtatt. Vannområdenes viktige funksjon i vannforvaltningen bør i tillegg framheves og forskriftsfestes tydelig. Vannområdene er svært viktige for lokal medvirkning, samordning og framdrift i vannforvaltningen. Det er svært viktig å få på plass langsiktige samarbeid i vannområdene, med ansatte koordinatore/prosjektledere. Dagens organisering av vannforvaltningen sikrer en «bottom-up» forvaltning av arbeidet som Norge har fått internasjonal anerkjennelse for.

Rådmannens forslag til vedtak:

Grong formannskap har vurdert høringsforslaget og har følgende uttalelse:

1. Dagens organisering sikrer politisk forankring, engasjerte lokalsamfunn og aktiv deltakelse fra berørte parter. Dette er viktig for å oppnå vannforskriftens mål. Vi ser det kan være utfordrende når det nå legges opp til en sterkere statlig styring av vannforvaltningen.
2. En frakopling av vannforvaltningsarbeidet fra plan- og bygningsloven er uheldig. Plan- og bygningsloven er et godt egnet redskap som balanserer økonomiske, sosiale og miljømessige hensyn for samfunnets samlede behov. Planprosessene er demokratiske, og sikrer at alle berørte parter deltar aktivt både i planfase og planoppfølging.
3. Formannskapet ser det kan være en effektiviseringsgevinst av høringsforslaget, men vi mener dette også vil kunne slå uheldig ut i en demokratisk kontekst. Det er viktig at departementene vurderer konsekvensene av dette nærmere.
4. En del av begrunnelsen for endring i vannforskriften er at det i de neste planperiodene kun skal foretas mindre endringer av eksisterende planer. Grong kommune er bekymret for at det nå legges opp til et for lavt ambisjonsnivå når det kommer til måloppnåelse for vannressursene våre.
5. Det vil svekke arbeidet at vannregionutvalget ikke lenger skal være en lovfestet samordningsarena regionalt. Ved å fjerne denne samordningsarenaen er det en risiko for at vannforvaltningsarbeidet blir mer sektorisert og fragmentert, mens målet er helhetlige sektorovergripende planer.
6. Det er uheldig at plan- og bygningslovens hjemmel om at statlige etater og kommunene har rett og plikt til å delta i planleggingen bortfaller. Vannregionmyndigheten er bekymret for at mindre delaktighet og eierskap til vannforvaltningsplanene kan føre til dårligere oppnåelse av vannforskriftens mål.

7. Vannområdene har etablert velfungerende samarbeidsformer som er viktige å videreføre. For å sikre fortsatt lokal forankring i vannområdene må staten gå inn med økt og forutsigbar finansiering av vannområdenes drift. Det er vesentlig for det videre arbeidet at den etablerte regionale og lokale kompetansen beholdes.
8. Dersom vannforskriften skal endres bør den inneholde en overgangsbestemmelse som klargjør virkningen av de vedtatte vannforvaltningsplanene ved ikrafttredelse av ny forskrift.

Behandling/vedtak i Grong formannskap den 28.11.2017 sak 154/17

Grong formannskaps vedtak:

Enstemmig vedtatt som rådmannens forslag til vedtak:

Grong formannskap har vurdert høringsforslaget og har følgende uttalelse:

1. Dagens organisering sikrer politisk forankring, engasjerte lokalsamfunn og aktiv deltakelse fra berørte parter. Dette er viktig for å oppnå vannforskriftens mål. Vi ser det kan være utfordrende når det nå legges opp til en sterkere statlig styring av vannforvaltningen.
2. En frakopling av vannforvaltningsarbeidet fra plan- og bygningsloven er uheldig. Plan- og bygningsloven er et godt egnet redskap som balanserer økonomiske, sosiale og miljømessige hensyn for samfunnets samlede behov. Planprosessene er demokratiske, og sikrer at alle berørte parter deltar aktivt både i planfase og planoppfølging.
3. Formannskapet ser det kan være en effektiviseringsgevinst av høringsforslaget, men vi mener dette også vil kunne slå uheldig ut i en demokratisk kontekst. Det er viktig at departementene vurderer konsekvensene av dette nærmere.
4. En del av begrunnelsen for endring i vannforskriften er at det i de neste planperiodene kun skal foretas mindre endringer av eksisterende planer. Grong kommune er bekymret for at det nå legges opp til et for lavt ambisjonsnivå når det kommer til måloppnåelse for vannressursene våre.
5. Det vil svekke arbeidet at vannregionutvalget ikke lenger skal være en lovfestet samordningsarena regionalt. Ved å fjerne denne samordningsarenaen er det en risiko for at vannforvaltningsarbeidet blir mer sektorisert og fragmentert, mens målet er helhetlige sektorovergripende planer.
6. Det er uheldig at plan- og bygningslovens hjemmel om at statlige etater og kommunene har rett og plikt til å delta i planleggingen bortfaller. Vannregionmyndigheten er bekymret for at mindre delaktighet og eierskap til vannforvaltningsplanene kan føre til dårligere oppnåelse av vannforskriftens mål.
7. Vannområdene har etablert velfungerende samarbeidsformer som er viktige å videreføre. For å sikre fortsatt lokal forankring i vannområdene må staten gå inn med økt og forutsigbar finansiering av vannområdenes drift. Det er vesentlig for det videre arbeidet at den etablerte regionale og lokale kompetansen beholdes.
8. Dersom vannforskriften skal endres bør den inneholde en overgangsbestemmelse som klargjør virkningen av de vedtatte vannforvaltningsplanene ved ikrafttredelse av ny forskrift.